

Stajerc" izhajja vsaki petek datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upraviteljski se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubi!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 26.

V Ptuj, v nedeljo dne 1. julija 1917

XVIII. letnik

Umazana duhovniška sukinja.

Državni zbor avstrijskemu ljudstvu dolej ni prinesel mnogo veselja in zadoščenja. Odkritostno povedano, se človeku skoraj gabi, poročati o teh dogodkih. Kajti zdaj gotovo ne živimo v časih politične šale in mirnega prepiranja, od katerega so imeli po navadi le humoristični listi dobiček. Zdaj pričakujemo od državne zbornice odločilnega dejanja, krepkega čina, kajti s praznimi besedami so nas dovolj dolgo krmili...

Zal, da tega krepkega čina doslej še nismo doživeli. Nasprotno: v našem klavnem državnem zboru se odigravajo dan za dnevom iste politične in narodnjakarske orgije, ki so nam že gledale pred leti v času miru in grla. Državna zbornica je zopet taborišče strasti in sovraštva, gonje in demagogije. In kljub vsemu demokratičnemu mišljenju bi človek skoraj želel, da bi se palača na Franzensringu zopet zaprla.

Dr. Korošec in vsi tisti, ki zaslužijo njegovo ime, ker so mu od pet do glave podobni, mrcvarijo in pokončavajo zdaj ostanke organizma avstrijskega parlamenta. Trudijo se v potu svojega obraza, da bi hišo „ljudskega zastopa“ demolirali in pred vsem sovražnim in nevtralnim inozemstvom dokazali, da je naš parlamentarizem v bankerotu; da je naša avstrijska domovina polna nasprotij, polna razkosanosti in medsebojnega, bratormnega sovraštva... V tem pa tiči strup tega nepatrijotičnega delovanja! V tem tiči nevarnost, čeprav v patrijotične fraze zavitega, vendar pa očitnega veleizdajalskega mišljenja. Na parlamentarnem odru odpirajo danes usta in govornjo tako, kakor govori v Anglijo pogumni izdajalec profesor Masaryk ali pa v Italijo dezertirani slovenski advokat dr. Gregurin. Na parlamentarnem odru čutijo svoj pogum rasti in grozijo z vseslovansko rebelijo, kavalisajo v ječo vržene zločince in pridigujejo združenje z onimi Srbi, ki si bivšega prestolonaslednika Franc Ferdinanda umorili ter vesoljni požar vnetili...

Tipičen je pri tem mariborski poslanec dr. Anton Korošec. Nismo prijatelji osebnega boja, ker vemo prav dobro, da boče zgodovina i preko naukov v resnici malega tega kaplana svojo železno pot nadaljevala. Pečamo se s to osebo le zaradi tega, ker bi njegove vnebovpjioče besede lahko tako učinkovale, kakor da bi izražale mišljenje vsega slovenskega in hrvatskega ljudstva; pečamo se z njim zaradi tega, ker je tip, ker je nekako naravnim potom zrastle iz močvirja zagometne slovenske politike.

Ta dr. Korošec, po poklicu kaplan, po delovanju politik, — po poklicu učitelj krščanske ljubezni do bližnjega, po delovanju pa proglaševalec smrtnega sovraštva, ki traja tudi preko groba, — ta dr. Korošec nam predstavlja danes vso nevarno in blazno slovensko politiko. Svoj čas se je obračala njegova strast zgolj proti slovenskemu liberalizmu, ki je seveda v klavnim indolenci poginil; dvorni svetnik dr. Ploj ve o tej stvari

zalostno pesem zapeti, čeprav je Korošec njegov bratranec. Danes pa je dr. Korošec kot absolutni vladar v slovenski klerikalni stranki, ki koplje z moralistom dr. Krekom tudi dosedanjemu načelniku stranke dr. Šušteršiču politični grob, proglaševalec panslavističnega združevanja Jugoslovancov in stem najnevarnejši nasprotnik skupne avstrijske misli. Preko tega dejstva ne pomagajo nobeni „živijo!“-klici na cesarja, ki so le pesek v oči nevednežem zgoraj in spodaj...

Prva beseda, ki jo je dr. Korošec izpregovoril v avstrijskem državnem zboru, ni veljala našim invalidom, ki so prelivali kri za očetnjava, ni veljala našim ženam in otrokom, ki krvavo stradajo za domovino, ni veljala grobovom padlih in socialnim nalogam preostalih, — veljala je nekemu zaradi težkega zločina na večletno ječo obsojenemu politiku vseslovanske stranke. Za pohabljenje in bedne in lačne duhovnik dr. Korošec ni našel besedice, za požrtvovalne naše kmete ni imel opazke, — za politične cilje panslavizma pa je držal strastne govore. Za naše vojake in oficirje, ki že skoraj tri leta v strelskih jarkih s svojimi živimi trupli branijo sovragu vhod v naše blagoslovljene dežele, ni imel dr. Korošec besedice pohvale, — ali podlo denuncirati in obrekovati, sramotiti in smešiti pa je znal postene člane naše c. in kr. armade. Za Avstrijo ni govoril dr. Korošec, pač pa za združenje Srbov s Hrvati in Slovenci.

Ali je čudno, da človeku zavre kri in da pljune v jezi ob stran, kakor da bi sikala proti njemu strupena kača?! Ja, ali nismo več v Avstriji? Ali smo zato vodili tri leta najkrvavejšo vojno, da bi se uresničili zdaj zaželjeni cilji morilskih Srbov? Obupali bi, ko bi ne vedeli, da pošteno slovensko ljudstvo v nobenem oziru ne stoji na strani dra. Korošca, da obsoja njegovo protiavstrijsko politiko, da ne gre za njim vkljub vsej nasilni agitaciji in da boče z njimi prej ali slej grozovito obračunalo.

V državnih zbornicah in v avstrijskem časopisju je doživel dr. Korošec že bridki odgovor. Glasilo avstrijskih katoličanov „Reichswehr“ mu je zabrusilo v obraz, da je sramota za duhovnika, ki take besede izpregovori. Katoliški poslanec in urednik Neunteufel iz Grada je v zbornici dr. Korošcu očital, da je ta pljuval na svojo lastno duhovniško obleko. In ces. kralj. vojni minister avstrijski je v javni seji izrazil plameteči protest proti njemu, mu tako rekoč očital laž in zopet izjavil, da Koroščeve besede niso primerne njegovi duhovniški obleki. Predsednik državne zbornice pa je dra. Korošca poklical k redu, kar je največja kazen v zbornici in obenem največja obsodba.

K tej obsodbi nimamo ničesar pristaviti. Edino to lahko rečemo, da se slovensko ljudstvo popolnoma strinja s to obsodbo, kajti slovensko ljudstvo veruje

v Avstrijo in njeno bodočnost ter si ne pusti ljubezni do domovine iz svojega srca iztrgati.

Svetovna vojska.

666 Italijanov vjetih.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 21. junija. Uradno se danes razglašajo:

Vzhodno gališko-wolhynske fronte se je sovražno artiljerijsko delovanje pri so-delovanju težkih kalibrov vidno povišalo. Tudi letalno delovanje je bilo tukaj živahnejše.

Italijansko bojišče. Na visoki planoti „Sieben Gemeinden“ potekel je večerajšnji dan mirnejše. Boji v tej pokrajini prinesli so nam od 10. junija sem 16 oficirjev, 650 moč na vjetih in 7 strojnih pušk. — V pokrajini Colbriconna uspešni boji z ročnimi granatami. Naskočni oddelki so v prednjem polju postojanke Lagznoi zasedenje neke razstrelne odprtine po sovražniku prepredili. — Na kraški visoki planoti bila so manjša sovražna podjetja zavrnjena.

Južno-vzhodno bojišče. Mestoma boji tolp.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 21. junija (W.-B.). Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji in Artoisu bil je šele zvečer artiljerijski boj živahen. Blizo obrežja se je v ponočnem napadu nekaj Angležev vjelo. Pri Hooge vzhodno od Yperna se je močne angleške poizvedovalne sunke zavrnile. Tudi pri Vermellesu in Loosu su se podjetja sovražnika izjalovila. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pri Vauxaillonu naskočile so večer po kratki močni minski pripravi naše kompanije francosko postojanko v 1500 metrov širokosti. S preizkušenimi naskočnimi četami, artiljerijo in letalci dobro podprti vlom v sovražno črto izvršil se je za sovražnika popolnoma presenetljivo. Nekatero naskočne čete vdrle so do rezerv in so napravile i tam vjete. Krvave izgube sovražnika so težke. Pripeljali smo seboj čez 160 vjetih in 16 strojnih pušk, razstrelili pa nekaj minkih metalcev. V pridobljenih jarkih se je čez dan ljute protinapade Francozov zavrnilo. Z močnim učinkujočim ognjem pripravil je sovražnik pri Hartebise neko podjetje, ki pa je bilo v našem uničevalnem ognju preprečeno. — Na zapadnem bregu Suippesa je bilo zvečer ognjeno delovanje jako živahno. — V vzhodni Champagni in na zapadnem bregu Argon pripeljale so naše naskočne čete več vjetih iz francoskih črt.

Vzhodno bojišče. Pri Lucku, ob Zloti Lipi, ob Narajowki in južno